Intinderea spre răsărit a spaţiului românesc

Geopoliticienii consideră Nistrul limita răsăriteană a pământului românesc. Pentru ei, Nistrul la răsărit şi Tisa la apus cuprind pământul românesc ca două arcuri.

Valoarea geopolitică atribuită azi celor două fluvii de hotar ale pământului românesc, corespunde unor intuiţii care şi-au găsit, mai de multe ori, formularea în literatura românească. Cele două fluvii au fost dealtfel hotarele spre care au tins întotdeauna aspiraţiunile statale ale naţiunii române.

Cum ne-o dovedesc diferitele expansiuni româneşti din trecut, spaţiul vital românesc trece însă dincolo de arcurile celor două fluvii.

Limitele pământului românesc aşa cum le consideră azi geopoliticienii, corespund limitelor pământului dac. Spaţiul vital românesc cuprinde însă întreagă vechea întindere a pământului trac.

Tradiţia trimilenară a neamului românesc în locurile în care trăeşte astăzi, face cu putinţă ca limitele geopolitice de azi ale pământului românesc să corespundă limitelor pământului dac, pe când spaţiul vital românesc se întinde azi peste întreg cuprinsul pământului trac de altădată.

Acest pământ cuprinde, dincolo de Dunăre spre Balcani şi Pind, şi dincolo de Nistru până la Bug şi spre Crimeea, zona în care s'a manifestat de atâtea ori în clipe hotărâtoare, vrerea politică a poporului românesc. Sub diferite forme de organizaţii politice sau sub forme organizatorice mai puţin precizate. Românii au căutat să-şi valorifice întotdeauna drepturile asupra acestui spaţiu vital al lor.

In răsărit întinderea regatului dac al lui Boerebista, dincolo de limita geopolitică a Nistrului, este cea dintâi mărturie a aspiraţiilor de a valorifica aceste drepturi.

In veacul al XII-lea străvechea formă de organizaţie politică româească, ţara Bolohovenilor care ocupau regiunea Volhyniei şi Poltavei mergând până aproape de Kiev, mărturiseşte existenţa unei stăpâniri româneşti în zona răsăriteană a spaţiului vital românesc.

Mai târziu Românii apar mereu ca element politic hotărîtor în întâmplările din aceste locuri.

La 1577 Ion Potcoavă este ales hatman al cazacilor în a căror oaste se găseau în acele vremuri, foarte mulţi Români. Românii aveau aici chiar formaţiuni militare proprii.

Pe vremea hatmanului Bogdan Khmelnitzki, vremea de mare glorie a căzăcimii, oastea cazacă avea peste 15 conducători români. Despre Toader Loboda, Pavel Apostol şi Dumitraşcu Raice, unii din aceşti conducători, vorbesc nu numai documentele vremii şi amintirile istorice ci chiar şi legendele şi cântecele populare ale neamurilor dela nord de Marea Neagră.

Aceste mărturii populare sunt, sub perspectiva prin care se judecă azi faptele politice, de o valoare documentară deosebită pentru întinderea spaţiului vital românesc în zona dintre Nistru şi Bug şi până în Crimeea chiar.

Care era rosturile politice ale acestor conducători români, în locuri care au făcut întotdeauna parte din spaţiul vital românesc se poate aprecia din faptul că Pavel Apostol şi Dumitraşcu Raice fac parte din delegaţia care încheie la 1654, pactul dintre Cazaci şi ţarul Alexe Mihailovicz, actul care a hotărît pentru veacuri soarta acelor locuri.

Acestea sunt fapte de valoare suficientă pentru a dovedi că alegerea lui Ion Potcoavă ca hatman al cazacilor şi prezenţa Românilor în oştirea cazacă, nu sunt fapte întâmplătoare ci urmarea naturală a prezenţei masive şi permanente a elementului româesc la dreapta Nistrului.

Elementul românesc se continuă aici fără întrerupere dela cei care au format temelia organizaţiilor politice ale Bolohovenilor până azi.

Dacă nu apare decât din când în când pe arena istorici se datoreşte faptului că în acele locuri de mari mişcări de populaţie şi agitaţii continue, el nu găseşte decât rareori prilejuri potrivite pentru a se manifesta politic.

Când la 1681 Duca Vodă întinde stăpânirea Moldovei pe ambele maluri ale Nistrului, el o face pentrucă nu socoteşte Nistrul hotar între două ţări ci axa geopolitică a unui ţinut locuit de Români.

Sensul politic al acestei stăpâniri româneşti pe ambele maluri ale Nistrului este deosebit.

Duca Vodă este cel dintâi care întreprinde în ţinutul dintre Nistru şi Bug unde în urma deselor lupte erau multe locuri lipsite de populaţie, prima acţiune sistematică de populare.

Aşezarea de colonii româneşti în stepa dela nordul Mării Negre întăreşte mult elementul românesc în aceste locuri.

Ea este un act vădit de politică de populaţie făcut de un Voevod român în ţinutul dela dreapta Nistrului. Politica românească de colonizare a acestei regiuni continuă însă mai târziu.

Numeroase din oraşele de aici sut întemeiate de Români iar foarte mulţi din boierii moldoveni întemeiază în aceste locuri serii de aşezări româneşti grupând pe moşiile lor populaţia românească răzleaţă şi întărind-o la nevoie cu elemente aduse dela stânga Nistrului.

Această zonă are însă o importanţă deosebită ca zonă de expansiune românească datorită faptului că oierii din sudul Transilvaniei o utilizează ca loc de iernat pentru turmele lor.

Migraţiile oierilor merg până în Crimeea. Ei sunt aici un factor economic hotărîtor.

Aceste migraţii sezoniere nu erau numai simple peregrinări păstoreşti ci adevărate expediţiuni în care turmele de oi erau însoţite nu numai de ciobani ci şi de un întreg aparat economic şi de formaţiuni paramilitare de apărare. Importanţa factorului ciobănesc românesc în aceste locuri ne-o mărturisesc studiile deosebiţilor etnografi ruşi care arată că până aproape de Urali, în viaţa păstorească se întrebuinţează şi azi termeni româneşti iar tehnica de prelucrare a laptelui şi valorificarea lui economică, este peste tot, la nordul Mării Negre, de origine românească. Acestea sunt dovezi suficiente pentru a arăta că spaţiul vital românesc s'a întins dincolo de limita Nistrului.

Atunci când Imperiul Rusesc pune stăpânire defintivă pe aceste locuri el este obligat să ţină seamă atât de acest fapt cât şi de prezenţa masivă a elementului românesc şi de formaţiile militare proprii pe care le aveau Românii în Căzăcime.

Din delegaţia din sudul Rusiei care vine la Ecaterina II pentru a protesta contra reformelor agrare, pe care acesta dorea să le introducă în regiunile căzăceşti, fac parte numeroşi Români care cer să fie lăsaţi să se conducă după vechiul lor drept obicinuelnic.

Mărturiile istorice sunt dovezi peremptorii pentru a arăta că permanenţele geografice şi nevoile economice ale pământului şi neamului românesc au fost întotdeauna aceleaşi chiar dacă ele nu au putut fi conştiinţie prin realizări politice.

Ţinutul dintre Nistru şi Bug, zona dela nord de Marea Neagră, face parte din spaţiul de viaţă al neamului românesc, din spaţiul unde forţa biologică a acestui neam l-a făcut să reziste tuturor încercărilor şi unde întotdeauna a jucat ca factor etnic şi economic, un rol important.

El aparţine şi azi aceluiaşi spaţiu de care neamul românesc are nevoie pentru a-şi putea valorifica deplin forţele creatoare şi pentru a putea îndeplini întru totul, rolul de apărător al civilizaţiei ce i-a fost hărăzit prin aşezarea la poarta de răsărit a Europei.

Indemn la muncă pentru tineret şi şcolari

D. general R. Rosetti, ministrul culturii naţionale şi al cultelor, adresează tineretului şcolar, corpului profesoral şi preoţimei, următoarele rânduri:

COPII ŞI COPILE,
TINERI ŞI TINERE,

Azi, părinţii, fraţii şi rudele voastre îşi varsă sângele pentru a readuce la sânul ţării mame meleagurile moldoveneşti răpite acum un an.

Ei duc un război sfânt.

Deopotrivă de sfânt cu acest război mai este cel tot atât de trebuincios, tot atât de vrednic de cei ce-l poartă şi de cei ce-l vor purta. Acesta este războiul pâinei cea de toate zilele, războiu a cărui înfăptuire e primejduită de lipsa de braţe.

Azi, însă, mai ales, cei orăşeni dintre voi şi cei ce faceţi studii secundare şi universitare staţi cu bună parte cu braţele încrucişate pentrucă vă socotiţi în vacanţă, uitând că nu poate fi vorba de vacanţă când fiinţarea neamului însuşi e primejduită de putinţa lipsei de hrană.

Rămânea-veţi ca nişte trântori, ce nu vor putea privi în ochi pe cei ce se vor întoarce dela îndeplinirea datoriei lor de ostaşi? Nu o pot crede, pentrucă sunteţi doar făuriţi din acelaşi sânge, din aceeaşi carne, din aceleaşi case ca cei ce se sacrifică pe front.

Luaţi coase, seceri şi sape şi puneţi-vă la muncă cot la cot cu cei, nu îndestul de numeroşi, ce seceră, cosesc şi prăşesc.

La câmp, la muncă aducătoare de rod este locul, acuma, al oricărui copil şi tânăr.

INVAŢATOARE ŞI PROFESOARE ŞI PROFESORI ŞI INVAŢATORI NECHEMAŢI SUB ARME.

Fiţi şi în lupta pentru pâine îndrumătorii şcolărimei şi studentimei. Indemnaţi pe tot ce e tânăr şi în stare de a mânui o unealtă la munca câmpului.

Daţi-le pilda cea bună.

CUCERNICI PREOŢI

Amintiţi-vă de versul:

„Preoţi cu crucea'n frunte căci oastea e creştină".

Oastea care luptă pe Prut e creştină şi are o menire de creştini.

Dar tot atât de creştină şi cu o menire deasemenea creştină este aceea care trebue să ducă lupta pâinei.

Luaţi crucea'n mână şi puneţi-vă în fruntea ei, îndemnând-o la muncă şi dându-i chiar pilda muncii celei sfinte.

Ministrul Culturii Naţionale şi al Cultelor
General, (ss) R. ROSETTI

Indemn către muncitorii români

Apelul d-lui general Voiculescu, ministrul muncii

D. general C. Gh. Voiculescu, ministru subsecretar de stat la departamentul muncii, adresează muncitorilor români îndemnul de mai jos:

Suprema oră a războiului sfânt a sunat pentru neamul românesc.

Soldaţii de pe front luptă şi se jertfesc pe altarul Patriei.

Muncitori din uzine, ateliere, mine şi din toate ramurile de activitate industrială şi comercială, consideraţi-vă şi voi soldaţi şi fiţi alături de cei ce luptă pe front.

Ajutaţi-i din toate puterile voastre în războiul cel sfânt pentru întregirea ţării.

In lupta modernă biruinţa este a aceluia care are un suflet mai dârz şi o industrie mai bine organizată.

Sunteţi datori să vă dublaţi eforturile la lucru. Depuneţi mai multă conştiinţă şi mai mult suflet în tot ceeace făuriţi sau produceţi.

Fiţi strânşi cu toţii în jurul Steagului şi Conducătorului Ţării.

Uniţi-vă forţele şi inimile şi faceţi un zid al energiei naţionale româneşti pentru izbânda românească.

Singurul gând al tuturor să fie Patria.

Ministru Subsecretar de Stat la Departamentul Muncii

General,
(ss) C. GH. VOICULESCU

Prima lovitură

împotriva inamicului Nr. 1 al lumii

(P. K.) Pe locul destinat plecării la atac se văd numai feţe zâmbitoare şi încrezătoare. Un echipaj soseşte după altul, ca prin prezenţa lor, să contribue la această primă acţiune împotriva Armatei Roşii. Incetul cu incetul se conturează imaginea acestui război, cel mai greu, care l'a susţinut vreodată aviaţia germană.

In momentul în care aparatele sunt gata de zbor, întunerecul nopţii îmbracă terenul. De atunci au trecut puţine ore şi totuşi, în acest scurt timp de încordare, s'au întâmplat aşa de multe, s'a văzut aşa de multă hotărîre, încât din primele ceasuri ale acestui război, s'a cristalizat viitoarea înfăţişare a războiului aerian. Incă nu a apărut nici un aviator roşu deasupra terenului nostru. La noi stau în aşteptare aparate peste aparate şi echipagii peste echipagii, iar toate avioanele, cari au fost în zbor, se reîntorc. Cu toate acestea ştim deja, că singură unitatea noastră de luptă a distrus un număr însemnat de avioane inamice, mai mare decât numărul nostru de avioane, iar cu fiecare avion de al nostru, care se prezintă, cifra pierderilor inamice creşte tot mai mult.

Toate avioanele şi-au atins fără greutate şi oboseală obiectivele. Pe un cer complect senin ei au trecut frontiera. In curând răsăritul se luminează şi ziua apare răcoroasă, iar din lumina zilei apare tot mai clar peisajul, aşa că de acum sborul se va face fără nici o dificultate. Jos unde este frontul, totul pare încă liniştit, doar ici şi colo se vede fulgerând câte un foc de artilerie. Acolo, unde avionul sboară jos, se pot observa trupe înaintate la pândă, peste tot însă în păduri şi câmpii este o linişte, linişte prevestitoare de furtună. Numai He 111 al nostru, de sute de ori încercat în Polonia, Franţa şi Anglia, duce acum, adânc în ţară, bombele pentru infanteria şi blindatele acestui cuib bolşevic, care a îndrăznit să provoace armata germană.

Atacul trebue să fi fost fulgerător, pentru că altfel nu se poate explica tăcerea stăruitoare a liniilor roşii. Aproape nici un echipaj nu a întâmpinat rezistenţă. Avioanele de vânătoare ruse nici n'au avut timp să se ridice, doar câte unul izolat încerca să se opună, dar prea târziu, fiindcă avioanele noastre de vânătoare Me 109 şi distrugătoarele erau acolo, iar timp le-a rămas prea puin să se ocupe de avioanele noastre de bombardament. Mai mult încă, cea mai mare parte a avioanelor duşmane, aparate de toate tipurile, se aflau pe aerodromuri în timpul când ai noştrii atacau. In şir lung, ca la o paradă, erau aşezate avioanele roşii şi înainte chiar ca ruşii să-şi dea seamă de ceeace se întâmplă, sburătorii noştri trecuseră de mult, bombele noastre au căzut iute peste maşini rupând şi sdrobind totul. Cu toţi aleargă enervaţi şi buimăciţi în toate părţile, iar sirenele de alarmă sună printre baraci, atunci însă când ei au ajuns în dreptul tunurilor de apărare şi a avioanelor, al doilea şir al avioanelor noastre a apărut lăsând să cadă o ploaie de bombe în mijlocul aparatelor aliniate. In urma lor a rămas fum, flăcări, explozii şi o vâltoare de noroi şi dărâmături.

Aşa a fost în toate părţile, care au fost desemnate trupelor noastre ca prima ţintă de atacat. Până acum numai maşina căpitanului unei escadre a fost lovită mai serios, dar totul s'a petrecut fără sacrificii omeneşti. Numai motorul a fost lovit, o grenadă a atins încăperea pilotului care s'a făcut ţăndări. Geamurile au fost sparte, iar la o depărtare de o palmă dela genunchiul observatorului proectilul a pătruns în motor. Nici unul dintre ocupanţii avionului nu a păţit nimic. Observatorul ne arată plin de mândrie cozorocul capelei sale, în care mai este înfiptă o schijă, pe care este hotărît s'o păstreze spre veşnica amintire a unui sbor, care pentru el, a fost un adevărat succes.

In timpul în care se scrie această dare de seamă, sosesc pe terenul de aterisaj noi avioane, care au sburat împotriva inamicului. Echipagiile scoboară cu feţe strălucitoare şi vesele, iar noi nici nu trebue să-i mai întrebăm, fiindcă ştim prea bine, că şi ei au lovit sdrobitor aviaţia armatei roşii.

Aceasta a fost prima lovitură împotriva inamicului lumii nr. 1

Dr. JOSEPH RIEDER

CHEMARE

Te'nalţă, Române, ca'n vremi de urgie
Şi-ascultă chemarea străbună:
Strânşi toţi laolaltă, uniţi pe vecie
Să fim zid de-oţel în furtună...
E glasul pământului sfânt ce ne cheamă
La lupta şi jertfa supremă,
E glasul cel tainic şi aprig de mamă,
Plângând pe-a Voivozilor stemă!...

Moldovo, adună-ţi plăieşii de-alt' dată,
Feciorii tăi tari ca stejarul,
Când ţara lui Ştefan, cu slava lui toată,
Ne e pe vecie hotarul...
Drum falnic de slavă ne este destinul
Şi scut sunt, spre lifte păgâne,
Cetăţile noastre, Soroca, Hotinul...
La luptă, la luptă, Române!..

Părinte-al puterii din cerul cu stele,
Din cerul cu zările-albastre,
Oblăduie sfintele noastre drapele,
Vulturii şi oştile noastre...
Un gând, o credinţă şi-un vis să ne fie
In lupta cea aprigă ţelul;
Suprema lozincă: „Uniţi pe vecie!"
Ne poarte spre glorii, drapelul...

A Domnului slavă şi-a soarelui rază
Ne'nvăluie'n nimb tricolorul,
Alesul de cer către culmi ne'ndrumează,
Eroic urzind viitorul...

Cu Crucea în frunte războ-vom furtuna
Spre sfintele noastre hotare:
Izbânda deplină ne fie cununa
Şi slava în lupta cea mare!

MIRCEA DEM. RADULESCU

BISERICA IN SLUJBA NEAMULUI

Biserica şi slujitorii ei s'au bucurat alături şi cu toată suflarea românească de războiul sfânt ce l'am început contra păgânilor roşii, căci nici o instituţie şi nici o categorie de slujbaşi n'au avut să îndure dela ei o prigoană mai plină de vrăjmăşie. Scopul lor principal era de a-şi bate joc de Dumnezeu, de a nimici bisericile şi credinţa creştină. Ştiau foarte bine că sămânţa păgânismului lor bolşevic nu poate să dea roade într'un suflet de creştin. Cu toată propaganda lor n'au ajuns la rezultate decât cu cei ce şi mai înainte erau răi sau necredincioşi.

Oamenii au continuat să se închine lui Dumnezeu şi să cerceteze bisericile. Spunea un preot, reîntors de curând din Ismail, că cea mai mare mângâiere o aveau toţi când puteau să asculte la radio liturghia transmisă dela Mitropoloia noastră din Bucureşti: tăria credinţei şi rugăciunile lor ferbinţi, vor fi făcut să le vină aşa de curând isbăvirea.

Pe lângă majoritatea tare în credinţă, vor fi fost mulţi şi slabi de înger, cari fie de teamă, fie din interese personale, se vor fi dat de formă cu bolşeviciş Câte răscoţiri de patimi şi vrăjmăşii nu se întâmplă la o schimbare de stăpânire, mai ales când stăpânirea cea nouă este păgână roşie, unde păcatul este virtute şi virtutea păcat!

Dupăce va fi recucerită Basarabia şi Bucovina prin vitejia bravilor noştri ostaşi, sub conducerea înţeleaptă a Conducătorului Statului d. General Antonescu, Bisericii îi revine misiunea, cu ostaşii ei duhovniceşti, să netezească toate răscolirile sufleteşti provocate de bolşevici, împăciuind şi potolind învrăjmăşirile, şi aducând din nou pacea şi buna înţelegere dintre oameni.

Preoţii, în îndeplinirea acestei misiuni evanghelice, trebue să întărească şi redreseze credinţa celor şovăielnici, având nepreţuit argument isbăvirea din robia bolşevică, apoi să mângâie şi laude suferinţele celor ce au rămas tari în credinţă, servind pilda lor şi celorlalţi.

Altă menire, tot atât de însemnată, are Biserica în îndreptarea relelor obşteşti, de care a suferit neamul nostru până mai eri şi'n aceste părţi, unde străinii hrăpăreţi sugeau întreagă seva roadelor muncii bieţilor noştri ţărani. Cu centrul în Chişinău şi Cernăuţi, erau în aşa fel organizaţi, încât dictau preţurile tuturor produselor ţărăneşti, fără să'şi facă concurenţă, sau să le poate face cineva concurenţă, ei fiind singurii cumpărători.

Nici o categorie de slujbaşi nu poate fi mai de folos cu munca de învăţare şi îndrumare a poporului dela sate, cum pot fi preoţii. De sine înţeles că trebue să fie pătrunşi de misiunea ce o au. Să nu se restrângă numai la săvârşirea slujbelor religioase, ci să fie adevăraţi părinţi sufleteşti şi îndrumători obşteşti ai enoriaşilor lor, în viaţa şi ocupaţiile lor. Cel mai bun mijloc de a învăţa şi îndruma este pilda propriei vieţi şi gospodării. Nu există sat cu preot bun, blând, cinstit şi harnic, să nu se simtă influenţa lui în viaţa sătenilor, chiar dacă nu va fi slujitor şi cântăreţ cu talent, cum la fel pilda rea a vieţii şi gospodăriei lui va influenţa în rău pe săteni.

La fel se întâmplă de altfel şi cu pilda vieţii celorlalţi slujbaşi ai satelor. Pentru aceasta selecţionarea şi îndrumarea funcţionarilor este o mare problemă de stat, căci ei sunt cei cari menţin pulsaţia sănătoasă a inimii statului, cumpăna dreptăţii şi a legalităţii. Să nu se mai întâmple ce s'a întâmplat după unirea cea mare, când s'au trimis în teritoriile alipite funcţionari dintre toţi necăpătuiţii partidelor politice, cari, prin nepriceperea, practicelor şi abuzurile lor, au compromis ideia unităţii naţionale.

Experienţele triste din trecut trebue să ne fie învăţătură pentru prezent şi viitor, căci am săvârşi o mare crimă naţională, dacă, deodată cu re'ntregirea vechilor hotare ale României mari, nu ne-am pune la contribuţie toate forţele morale şi intelectuale pentru clădirea unei vieţi româneşti, bazată pe cinste şi omenie. Altfel, după un alt răstimp, ne vom trezi în noui prăbuşiri.

Exemplul cel dintâi trebue să-l dea Biserica şi slujitorii ei, cum l-a dat în cele trecute vremi, ca cea dintâi instituţie promovătoare de cinste şi omenie după poruncile mântuitorului Hristos.

EMILIAN D. ANTAL

FIECARE BAN PLATIT LA TIMP STATULUI, INSEAMNA O PIATRA PENTRU ZIDUL DE APARARE AL HOTARELOR NOASTRE

Mânăstirea Hârjauca

Drepturile noastre asupra Basarabiei

Un document important istoric

In chestiunea Basarabiei, conducătorii sovietelor nu numai că au încercat să falsifice istoria, pretinzând că acest străvechi ţinut românesc n'a făcut parte din Moldova atunci când imperiul ţarist a anexat-o, dar au nesocotit până şi principiile introduse în propria lor constituţie privitoare la dreptul de autodeterminare al popoarelor şi naţionalităţilor şi libertatea recunoscută fiecărei republici din U.R.S.S. de a se declara independentă. Reamintim că după izbucnirea revoluţiei în Rusia şi prăbuşirea regimului ţarist, Lenin şi ceilalţi conducători ai comuniştilor au promis libertatea tuturor popoarelor şi naţionalităţilor din fostul imperiu, pe temeiul principiului liberei determinări.

Românii din Basarabia şi de peste Nistru au fost printre cei dintâi, care au manifestat voinţa lor de a se libera şi de a constitui o republică naţională, — la început autonomă, figurând nominal în complexul U.R.S.S. şi apoi, independentă şi deci în afară de noul stat-mozaic sovietic, cu care n'a avut de altfel nicio legătură.

Atât pe baza principiului naţionalităţilor, al auto-determinării şi al drepturilor istorice, Românii de peste Prut au avut de partea lor până şi principiile constituţiei sovietice.

Reamintim că prima „Magna Charta" sovietică a cuprins într'însa principiul dezagregării statului federativ al U.R.S.S. prin recunoaşterea libertăţii oricărei republici din organizaţia acestui stat, să se declare independentă.

Acea libertate de retragere şi de independenţă a fost prevăzută în cap. II al titlului II din constituţia sovietică pusă în aplicare în 1917, în următorii termeni:

„Fiecare din Republicele federate păstrează dreptul de a eşi liber din Uniune".

Prin voinţa întregei populaţii româneşti a Basarabiei, şi pe temeiul dispoziţiei lor din Constituţia sovietică, Republica moldovenească autonomă s'a declarat independentă şi apoi, folosind dreptul de auto-determinare, adunarea naţională — Sfatul ţării — din Chişinău, a votat în ziua de 27 Martie st. v. unirea cu patria-mamă.

Cum guvernul sovietic din Moscova a pretins, dela 1918 încoace, că Basarabia ar fi făcut parte din complexul Uniunii Republicelor sovietice şi România, prin forţa armelor, a efectuat anexiunea, reproducem un document important istoric, care dezvălue adevărul şi reaua credinţă a acelui guvern. Documentul în chestiune este notificarea pe care a făcut-o guvernul românesc al „Republicei Moldoveneşti", în ziua de 11 Februarie 1918, guvernelor german şi austro-ungar, privitoare la proclamarea independenţei acestei republici.

Iată textul acelei notificări diplomatice pe care îl reproducem în fac-simile după textul său original redactat în limba franceză:

Au Gouvernement Impérial - Berlin
Au Gouvernement Impérial et Royal - Vienne

Le Gouvernement de la République Moldave - constitué sur le territoire situé entre Dniester et Prutt - a l'honneur de porter à la connaissance du Gouvernement Impérial (Impérial et Royal) que par vote en date du 24 Janvier vieux style du Parlement Moldave - issu du Sfatul Tării - la République Moldave, jusqu'au 24 Janvier 1918 faisait partie de la Fédération des autres Républiques constituées sur le territoire de l'ancien Empire Russe, s'est proclamée indépendant.

Le Gouvernement de la République Moldave prie malaimement le Gouvernement Impérial (Impérial et Royal) de prendre note de cette déclaration et de reconnaître l'existence de la République Moldave comme Etat Indépendant, ayant une souveraineté nationale absolue.

Nous prions le Haut Gouvernement Impérial (Impérial et Royal) de vouloir bien répondre au Gouvernement de la République Moldave à Kichinev et reconnaître la République Moldave comme Etat souverain et indépendant.

Le Gouvernement de la République Moldave désireux de prendre part aux pourparlers de paix entre les Puissances Centrales et les Gouvernements de Petrograd et Kiev, avait envoyé, dès le 5 Janvier 1918 ses représentants à Brest-Litovsk qui cependant ont été empêchés par la mainmise des Maximalistes et n'ont pu quitter le territoire de la République Moldave.

Depuis, tous les moyens de communication avec le Nord-Ouest de la Russie sont interrompus.

Kichinew, le 11 Février 1918. vieux style.

Le Président du Conseil des Ministres. Dr. Cicugureanu

Le Ministre des Affaires Etrangères. Pelivan

GUVERNULUI IMPERIAL BERLIN
GUVERNULUI IMPERIAL ŞI REGAL VIENA

„Guvernul republicei Moldovene — constituită pe teritoriul situat între Nistru şi Prut — are onoarea să aducă la cunoştinţa Guvernului Imperial (Imperial şi Regal) că prin votul dela 24 Ianuarie st. v. al Parlamentului Moldovei — numit Sfatul Ţării — Republica Moldovei, care până la 24 Ianuarie 1918 a făcut parte din Federaţia celorlalte Republici, constituite pe teritoriul fostului imperiu rus, S'A PROCLAMAT INDEPENDENTA.

Guvernul Republicei Moldovei roagă Guvernul Imperial (Imperial şi Regal) să ia notă de această declaraţie şi să recunoască existenţa Republicei Moldovei ca Stat independent având o SUVERANITATE NAŢIONALA ABSOLUTA.

Rugăm Inaltul Guvern Imperial (Imperial şi Regal) de a binevoi să răspundă Guvernului Republicei Moldovei, la Chişinău şi să recunoască Republica Moldovei CA STAT SUVERAN ŞI INDEPENDENT.

Guvernul Republicei Moldovene, doritor să ia parte la tratativele de pace între puterile centrale şi guvernele din Petrograd şi Kiew, a trimis, la 5 Ianuarie 1918, reprezentanţii săi la Brest-Litovsk, care au fost însă împedecaţi de maximalişti (bolşevici) şi n'au putut părăsi Teritoriul Republicei Moldovene.

De-atunci toate comunicaţiile cu Nord-Vestul Rusiei sunt întrerupte.

Chişinău, 11 Februarie 1918 st. vechiu.

PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI,
Dr. CIUGUREANU
MINISTRU AL AFACERILOR STRAINE, PELIVAN

Din acest document se face dovada incontestabilă, că Basarabia, sub titulatura ei de atunci de „Republică Moldovenească", prin votul Parlamentului ei — Sfatul Ţării — din 24 Ianuarie 1918, s'a desfăcut din acel complex monstruos numit U. R. S. S. şi s'a proclamat independentă, cu suveranitate naţională absolută şi deci cu dreptul de a dispune liber de soarta sa.

Aşa dar, atunci când Românii dintre Prut, Nistru şi Marea Neagră, au manifestat voinţa lor de unire cu fraţii din România şi prin reprezentanţii lor legali din Sfatul Ţării, împreună cu ceilalţi reprezentanţi ai minorităţilor, au votat în ziua de 27 Martie (9 Aprilie) 1918, unirea definitivă a Basarabiei cu patria-mamă, Basarabia a fost o republică independentă, în afară de U. R. S. S. In asemenea condiţii actul unirii din 1918 n'a fost o anexare teritorială, prin forţa armelor, ci o reunire liber acceptată şi voită de toţi Românii; o restabilire a unei stări de drept; o restaurare a suveranităţii române asupra unor teritorii ce au aparţinut de veacuri Ţării Moldovei.

Sovietele însă au continuat să menţină pretenţiile lor asupra Basarabiei, iar în vara anului 1940 au ocupat-o militărește în condiţii revoltătoare şi condamnabile, abuzând de forţă şi profitând de situaţia critică în care s'a găsit atunci România.

Ceasul dreptăţii a sunat acum. Armatele germano-române, care au trecut Prutul, vor libera Basarabia de sub jugul odios al sovietelor şi fraţii noştri de-acolo vor avea în curând prilejul să sărbătorească ziua mult dorită a mântuirii lor.

Un dar de 10.000 lei

pentru familia unui ostaş căzut la datorie

Domnule Ministru,

Prea fericit că cu ajutorul lui Dumnezeu şi înţelepciunea Conducătorul Statului, poporul român porneşte mândru la desrobirea fraţilor.

Vă rog să binevoiţi a transpune celor în drept modestul meu obol de 10.000 lei, pentru familia unuia dintre aceia — cari — astănoapte a căzut la datorie pentru Neam şi Christos.

Al domniei voastre prea devotat şi stimator.

RUDOLF OPREAN
Inginer inspector general

Domnule Inginer

Prin d. ministru al comunicaţiilor am primit din partea d-voastră un dar de 10.000 lei, pentru familia primului ostaş care a căzut la datorie, trecând peste vremelnica graniţă impusă de vitregia vremurilor trecute.

Gesturi ca al d-voastră, spontane şi pornite din suflet, dovedesc lumii că Neamul Românesc este un bloc de granit, unit şi strâns în jurul unui singur gând: readucerea neamului în graniţele lui naturale.

Un astfel de neam poate privi cu încredere viitorul.

Primiţi vă rog d-le inginer expresiunea celor mai călduroase mulţumiri.

Ministrul Apărării Naţionale
General de Corp de Armată
Adjutant I. IACOBICI

Intrarea armatelor române

în Bucovina şi Basarabia primită cu mare bucurie de românii din Banatul fost iugoslav şi de cei din Timoc

Timişoara, 25 Iunie

Ştirea că România a intrat alături de Germania în războiul sfânt pentru desrobirea fraţilor noştri basarabeni şi bucovineni, a fost primită cu mare entuziasm şi bucurie de românii din Banatul fost iugoslav şi din Timoc.

O mare şi însufleţită adunare s'a ţinut Luni la prânz în oraşul Adibunar, sub preşedinţia părintelui Roman.

După cuvântările rostite, s'a votat o moţiune.

S'a hotărît ca tineretul român din Banatul iugoslav să se înroleze în armata română.

Moţiunea a fost trimisă d-lui general Antonescu.

Azi dimineaţă, o delegaţie a românilor din Banat, în frunte cu învăţătorii Dalia şi Cebzan, a arătat că la punctul de frontieră Stamora se găseşte un detaşament de voluntari bănăţeni, cari doresc să intre în România, spre a fi înrolaţi în armata română. Din fiecare comună s'au înscris pentru înrolare, circa 200 de tineri, cari aşteaptă doar aprobarea, spre a sosi în România.

Comandamentul armatei din localitate a delegat pe d. col. Ţindă ca să meargă la Stamora, spre a primi pe aceşti tineri.

Se aşteaptă, de asemeni, din partea Marelui stat major răspunsul în acest sens.

Delegaţia română din Banatul iugoslav arată că a primit din partea Comandamentului german din Serbia, transportul gratuit pe calea ferată şi cu autobuzele, spre a veni în România.